

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 25C/74/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214211933
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2017:7214211933.7

Uznesenie

Okresný súd Košice II v spore žalobkyne R. C., L.. X.XX.XXXX, J. T., L. X, právne zastúpenej JUDr. Mariannou Lechmanovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanej E. X.O. Y. E., XX.X.XXXX, J. C. X, T., právne zastúpenej JUDr. Tomášom Hermanom, advokátom, s sídlom Bočná 10, Košice, žalovanému v 2. O. G. N., L.. XX.X.XXXX, J. T., Š. X, v konaní o zaplatenie 42.000,-Eur s prísl. takto

rozhodol:

Žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania prvostupňového, ako aj odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa žalobou podanou súdu dňa 2.5.2014 žiadala, aby súd uložil žalovanému G. N. uvoľniť deponovanú sumu 42.000,-Eur k rukám žalobkyne v lehote do 7 dní od vynesenia rozsudku. Podaním zo dňa 23.10.2014 žalobkyňa upresnila žalobu tak, že žaluje žalovanú v 1.O. R. E., L.. XX.X.XXXX, J. K. XX, T., Ž. E. X.O. G. N., C. O. T. S., G. XX, T. a žiada, aby súd uložil žalovanému v 2.rade uvoľniť deponovanú sumu 42.000,-Eur k rukám žalobkyne do 7 dní od vynesenia rozsudku.

Rozsudkom zo dňa 6.11.2014, č.k. 25C 74/2014-80 súd žalobu zamietol a vyslovil, že o náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.8.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.6.2016 č.k. 6Co 104/2015-116.

Uznesením zo dňa 19.10.2016, č.k. 25C/74/2014-124 tunajší súd účastníkom náhradu trov konania prvostupňového, ako aj odvolacieho konania nepriznal.

Krajský súd v Košiciach, uznesením zo dňa 31.5.2017, č.k. 6Co/6/2017-151 zrušil uznesenie v spojení s opravným uznesením zo dňa 21.11.2016, č.k. 25C/74/2014-134 a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ust. § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd vzhľadom na odôvodnenie odvolacieho súdu, ktorý určil súdu povinnosť prešetriť okolnosti daného prípadu tak na strane žalobkyne, ako aj žalovanej v 1 rade, t.j. zistiť či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, zistil zo správy Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach, že tak žalobkyňa, ako a žalovaná v 1. rade nie sú vlastníčkami žiadneho motorového vozidla a zo správy úradu geodézie, kartografie a katastra

mal taktiež za preukázané, že ani jedna z nich nie je vlastníčkou žiadnej z nehnuteľností nachádzajúcej sa na území SR.

Súd pri skúmaní podmienok hodných osobitného zreteľa prihladol aj prešetreniu ďalších majetkových, sociálnych pomerov strán sporu, pričom zo správy úradu práce, soc. vecí a rodiny mal za preukázané, že žalobkyňa nie je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, avšak poberá dávku v hmotnej núdzi od 1.7.2016 vo výške 67,90 eur mesačne.

Súd ďalej zohľadnil aj nepriaznivý zdravotný stav žalobkyne, ktorá bola rozhodnutím súdu pozbavená spôsobilosťou na právne úkony. Navyiac sa toho času nachádza v ústave, kde jej jediným príjmom je invalidný dôchodok vo výške 146 eur. Žalobkyňa v 1. rade je rozvedená.

Vo vzťahu k majetkovým a sociálnym pomerom žalovanej v 1. rade mal za preukázané, že žalovaná v 1. rade je poberateľkou starobného dôchodku vo výške 418,90 eur mesačne, nemá iný zdroj príjmu, je vdova. Býva v byte, ktorého vlastníkom je jej dcéra, za ktorý uhrádza spolu sumu 231,68 eur mesačne. Žalovaná v 1. rade vo svojom podaní uviedla, že sa stará o svoju dcéru ktorá vyžaduje celodennú starostlivosť, pričom má ešte jednu dcéru, ktorá je v tomto spore žalobkyňou a ktorá je umiestnená v ústave a je na invalidnom dôchodku.

Vzhľadom na výsledok tohto súdneho konania je pomer úspechu a neúspechu síce v neprospech žalobkyne a v prospech oboch žalovaných, avšak súd mal za to, že tak na strane žalobkyne, ako aj na strane žalovanej v 1. rade (ktorá podala odvolanie proti uzneseniu o trovách konania) sú splnené pomery hodné osobitného zreteľa. Navyiac žalobkyňa bola rozhodnutím súdu od platenia súdneho poplatku oslobodená vzhľadom na jej nepriaznivé majetkové pomery.

Súd sledujúc úmysel zákonodarcu, podľa ktorého má ust. § 257 C.s.p. slúžiť aj k odstráneniu neprimeranej tvrdosti zákona, a tým k dosiahnutiu spravodlivosti účastníkov, mal za to, že žalovaná v 1. rade ako matka žalobkyne vedela, že žalobkyňa ako jej dcéra už v čase podanie žaloby trpela duševnou poruchou (skutočnosť vyplýva, aj z rozhodnutia Okresného súdu Rožňava, č.k. 7Ps/30/2015-138), kde aj samotný znalec potvrdil, že žalobkyňa trpí viac ako 10 rokov závažnou duševnou poruchou - paranoidnou schizofréniou, pričom sa jedná o ochorenie, ktoré je trvalého charakteru, a preto nie je schopná vnímať okolitú realitu a schápať zmysle svojho konania.

Súd mal taktiež za to, že nepriznanie trov konania žalovanej v 1. rade ako úspešnej strane sporu vo vzťahu k žalobkyne ako neúspešnej strane sporu, je v tomto prípade primeraným riešením, nakoľko žalobkyňa nedisponuje žiadnymi finančnými prostriedkami ani nehnuteľnosťami, resp. hnutelnými vecami väčšieho rozsahu, a vzhľadom na jej duševný stav zrejme do budúcnosti ani nebude, preto by bolo zjavne nespravodlivé zaviazat' žalobkyňu žijúcu v zariadení k náhrade trov konania voči oboj žalovaným.

Zohľadňujúc blízky príbuzenský vzťah medzi žalobkyňou - dcérou a žalovanou v 1. rade - matkou považoval súd nepriznanie náhrad trov konania žalovanej v 1. rade za jednu z možností nápravy vzájomných rodinných vzťahov.

Navyiac žalobkyňa bola rozhodnutím súdu od platenia súdnych poplatkov oslobodená a bola je dôvodne pridelená bezplatná právna pomoc prostredníctvom Centrá právnej pomoci, pričom samotná výška žalovanej v 1. rade uplatňovaných trov v tomto konaní (2833,29 eur) predstavuje sumu niekoľkonásobne vyššiu ako je mesačný príjem žalobkyne.

Vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade mal za to, že žalovaný v 2. rade ako úspešná strana sporu by taktiež mal nárok na náhradu trov konania, avšak tomuto žiadane preukázateľné trovy konania zo súdneho spisu nevyplývajú, a žalovaný v 2. rade si ani žiaden trovy konania proti žalobkyne neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v zmysle ust. § 357 písm. m) C.s.p., na Okresný súd Košice II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 362 ods. 1 C.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p. - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.)